

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 7.4.2004
KOM(2004) 244 slutlig

2004/0078 (ACC)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om regler för övervakning av handeln med vissa ämnen som används för olaglig framställning av narkotika och psykoaktiva ämnen

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

1. INLEDNING

Den 13 december 1990 antog rådet förordning (EEG) nr 3677/90 om åtgärder för att försvåra avledningen av vissa ämnen för olaglig framställning av narkotika och psykotropa ämnen. Den rättsakten genomförde artikel 12 i FN-konventionen från 1988 mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen. Artikel 12 rör handel med narkotikaprekursorer, dvs. kemiska ämnen som ofta används vid olaglig framställning av narkotika och psykotropa ämnen.

Gemenskapen deltog i förhandlingarna inom ramen för sina befogenheter och tillträdde konventionen genom rådets beslut 90/611/EEG.

Enligt artikel 12 i FN-konventionen mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen krävs det ett system för att övervaka den internationella handeln med narkotikaprekursorer. Syftet med detta system är att personer som olagligt ägnar sig åt denna hantering inte skall komma åt de kemikalier som behövs för att framställa narkotika och psykotropa ämnen.

Tillgången till dessa ämnen kan inte generellt inskränkas eftersom ämnena i många fall används lagligt och handeln med dem i princip är laglig, men det behövs åtgärder som skapar en bra avvägning mellan önskemålet att utnyttja alla medel som står till buds för att hindra att personer som olagligt framställer narkotika får tag på narkotikaprekursorer och den kemiska industrins kommersiella behov.

Förordning (EEG) nr 3677/90 innehåller därför regler om övervakning av handeln med narkotikaprekursorer mellan gemenskapen och tredjeland och inrättar ett system för rapportering av misstänkta transaktioner. Detta system, som bygger på ett nära samarbete med marknadsaktörerna, förstärks genom sådana åtgärder som exempelvis dokumentation och märkning, tillstånd för och registrering av marknadsaktörer samt förfaranden och krav för export.

Då det lagstadgade systemet antogs för mer än ett decennium sedan, föreföll det lämpligt att utvärdera gemenskapens övervakningssystem för handel med prekursorer i syfte att dra slutsatser från genomförandet av den befintliga gemenskapslagstiftningen på detta område och för att effektivt kunna bemöta nya mönster och trender i avledningen av prekursorer och i den olagliga handeln med narkotika och psykotropa ämnen.

2. FÖRSLAGETS SYFTE

Inom ramen för Europeiska unionens handlingsplan mot narkotika 2000-2004, som godkändes vid Europeiska rådets möte i Feira i juni 2000, gjorde kommissionen en utvärdering av gemenskapens övervakningssystem för handeln med narkotikaprekursorer i nära samarbete med gemenskapens medlemsstater.

Av denna utvärdering framgick det att mekanismer och förfaranden för att övervaka handeln med narkotikaprekursorer mellan gemenskapen och tredjeland behöver stärkas ytterligare och att det nuvarande kontrollsystemet måste anpassas till nya trender och mönster i avledningen av narkotikaprekursorer. Framförallt behöver övervakningskraven utvidgas till att omfatta marknadsaktörer som är etablerade i gemenskapen och som underlättar handeln mellan tredjeländer, riktlinjer på gemenskapsnivå när det gäller förfaranden för att bevilja tillstånd införas och övervakningskraven vid suspensiva tullarrangemang stärkas. Förfaranden och krav för export bör utvecklas ytterligare så att kontrollen kan riktas in och koncentreras till de försändelser som bedöms vara känsligast med utgångspunkt i prekursorernas känslighet och det tredjeland med vilket partnern handlar.

Detta förslag är huvudsakligen inriktat på behovet av att ytterligare stärka kontrollen av importen av de viktigaste syntetiska narkotikaprekursorerna för att bemöta de tilltagande problemen med stimulantia av amfetamintyp. Det behöver införas krav och förfaranden för individuella importtillstånd så att enskilda försändelser till gemenskapen kan övervakas och kommissionens ansträngningar att hindra att personer som olagligt framställer och hanterar syntetisk narkotika får tag på syntetiska narkotikaprekursorer, som i princip inte tillverkas i gemenskapen, därmed kan stärkas ytterligare.

För att marknadsaktörerna skall kunna uppfylla dessa krav bör bestämmelserna om yttre handel med narkotikaprekursorer i möjligaste mån anpassas till bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 273/2004 av den 11 februari 2004 om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen.

Förordning (EEG) nr 3677/90 bör därför ändras och för tydlighetens skull ersättas med en ny förordning.

3. DE VIKTIGASTE ARTIKLARN

Artikel 1:

I artikel 1 anges syftet med förordningen och dess räckvidd.

Artikel 2:

Artikel 2 innehåller definitioner. Definitionerna som rör handel mellan gemenskapen och tredjeland har ändrats på så sätt att de blivit utförligare och tydligare för att garantera en harmoniserad tillämpning i hela gemenskapen. Det har införts en bestämmelse om ”drop shipments”, dvs. verksamhet av marknadsaktörer som är etablerade i gemenskapen och som underlättar handeln mellan tredjeländer, för att denna verksamhet skall omfattas av övervakningskrav.

Artiklarna 3-6:

Artiklarna 3-6 avser krav på dokumentation, register och märkning.

Bestämmelserna om dokumentation har ändrats så att de kontrollerande myndigheterna lättare skall kunna konstatera att det rör sig om handel med prekursorer och följaktligen kontrollera den. Naturprodukter har beaktats. Undantag från kraven på registrering bör beviljas om de behöriga myndigheterna anser att det finns tillräcklig dokumentation.

Artiklarna 7-6:

Artiklarna 7-9 avser tillstånd, registrering och andra krav.

Verksamhet av mellanhänder, exempelvis ”drop-shipments”, omfattas enligt förslaget av kraven på tillstånd och registrering. Det föreslås också att marknadsaktörer som hanterar tullager inte längre skall undantas från kraven på tillstånd och registrering. Standardiserade villkor för tillstånd och förfaranden bör fastställas så att villkoren blir desamma i hela gemenskapen.

För att man bättre skall kunna övervaka fall där det inte krävs tillstånd eller registrering föreslås det att marknadsaktören skall inge bevis från exportlandet om försändelsens laglighet. Sådana bevis underlättar för de behöriga myndigheterna att kontrollera om exportlandet har givit tillstånd till exportförsändelsen, utan att förorsaka onödig extra byråkrati. Samtidigt uppfyller gemenskapen sin internationella skyldighet att inrätta ett övervakningssystem för att kontrollera den internationella handeln med prekursorer.

Artikel 12:

Artikel 12 rör underrättelse före export.

I den föreslagna artikeln förtydligas nuvarande praxis när det gäller att sända underrättelse före export i fråga om ämnen i kategori 2 och kategori 3, dvs. vid överenskommelser och känsliga försändelser.

Den internationellt överenskomna principen om underrättelse före export erkänns fullständigt.

Det administrativa merarbetet med att sända underrättelser före export bör emellertid endast godtas när dessa instrument används på ett meningsfullt sätt, dvs. när de ger de behöriga myndigheterna underlag för att bedöma om ett exporttillstånd kan beviljas. Om myndigheterna i mottagarlandet inte svarar bör detta således inte automatiskt leda till att exporttillstånd beviljas, men kvaliteten på den uppföljning som krävs av myndigheterna i mottagarlandet bör vara beroende av hur känslig försändelsen är. Följaktligen föreslås ett mer nyanserat tillvägagångssätt i enlighet med de riktlinjer som Internationella kontrollstyrelsen för narkotika har givit på detta område.

Artiklarna 13-21:

Dessa artiklar rör exporttillstånd.

Det föreslås att systemet med ”öppna individuella exporttillstånd” avskaffas och att individuella exporttillstånd i princip bör tillämpas generellt på alla ämnen i kategori 1 och kategori 2. En sådan utvidgning innebär ett administrativt merarbete för både de behöriga myndigheterna och marknadsaktörerna, men skulle göra det möjligt att övervaka enskilda exportförsändelser och därigenom medföra en effektivare kontroll.

För att få till stånd en bra avvägning mellan å ena sidan administrativa förfaranden och krav, å andra sidan en effektivare kontroll bör emellertid resurserna koncentreras till de känsliga narkotikaprekursorerna. Därför bör export av ämnen i kategori 3 endast undantagsvis, nämligen när underrättelser före export används och vid känsliga försändelser, omfattas av tillstånd. Vidare bör förenklade tillståndsförfaranden utarbetas.

Artiklarna 22-27:

Dessa artiklar rör importtillstånd.

När rättsakten trädde i kraft var gemenskapen en stor exportör av prekursorer och importör av olagligt framställd narkotika. Det är fortfarande fallet, men tyvärr är gemenskapen nu också exportör av olagligt framställd syntetisk narkotika och importör av de prekursorer som behövs för denna olagliga framställning.

Således är huvudsyftet med denna förordning att ytterligare stärka kontrollen av importen av de viktigaste syntetiska narkotikaprekursorerna för att komma till rätta med detta växande problem, i synnerhet som gemenskapen i allmänhet uppges vara bland de ledande i världen inom framställning och handel med ecstasy.

Det föreslås därför att det införs krav och förfaranden för individuella importtillstånd för ämnen i kategori 1. Därigenom kommer behöriga myndigheter att kunna övervaka enskilda försändelser som införs i gemenskapens tullområde och utföra kontroller av dessa försändelser.

Artikel 34:

Artikel 34 rör information om genomförandet av reglerna om handel med prekursorer. Denna information behövs för att bedöma om reglerna är effektiva och för att nödvändiga ändringar skall kunna göras. Informationen behövs också för den årliga rapport som skall utarbetas och föreläggas Internationella narkotikakontrollstyrelsen i enlighet med artikel 12 i FN-konventionen från 1988 mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om regler för övervakning av handeln med vissa ämnen som används för olaglig framställning av narkotika och psykoaktiva ämnen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag¹, och

med beaktande av av följande:

- (1) Förenta nationernas konvention mot olaglig hantering av narkotika och psykoaktiva ämnen som antogs i Wien den 19 december 1988 (nedan kallad "FN-konventionen") är en del av den världsomspännande kampen mot narkotika. Gemenskapen deltog i förhandlingarna inom ramen för sina befogenheter och tillträdde konventionen på gemenskapens vägnar genom rådets beslut 90/611/EEG².
- (2) Artikel 12 i FN-konventionen rör handel med ämnen som ofta används vid olaglig framställning av narkotika och psykoaktiva ämnen, nedan kallade "narkotikaprekursorer". Eftersom bestämmelser om handel med narkotikaprekursorer berör gemenskapens tullregler är det lämpligt att fastställa gemenskapsregler för handel mellan gemenskapen och tredjeland.
- (3) Enligt artikel 12 i FN-konventionen krävs det ett system för att övervaka den internationella handeln med narkotikaprekursorer med hänsyn till att handeln med dessa ämnen i princip är laglig. Följaktligen har det vidtagits åtgärder för att få till stånd en bra avvägning mellan önskemålet att utnyttja alla medel som står till buds för att hindra att personer som olagligt framställer narkotika får tag på narkotikaprekursorer och den kemiska industrins och andra marknadsaktörers kommersiella behov.

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EGT L 326, 24.11.1990, s. 56.

- (4) För att genomföra kraven i artikel 12 i FN-konventionen och med beaktande av rapporten från arbetsgruppen för kemiska produkter har det genom rådets förordning (EEG) nr 3677/90 av den 13 december 1990 om åtgärder för att försvåra avledningen av vissa ämnen för olaglig framställning av narkotika och psykotropa ämnen³ inrättats ett system för rapportering av misstänkta transaktioner. Detta system, som bygger på ett nära samarbete med marknadsaktörerna, förstärks genom sådana åtgärder som exempelvis dokumentation och märkning, tillstånd för och registrering av marknadsaktörer samt förfaranden och krav för export.
- (5) Inom ramen för Europeiska unionens handlingsplan mot narkotika 2000-2004, som godkändes vid Europeiska rådets möte i Feira i juni 2000, gjorde kommissionen en utvärdering av gemenskapens kontrollsystem för handeln med narkotikaprekursorer för att dra slutsatser från genomförandet av gemenskapslagstiftningen på detta område.
- (6) Det framgick av denna utvärdering att för att förbättra kontrollmekanismerna som skall hindra avledningen av narkotikaprekursorer måste övervakningskraven utvidgas till att omfatta marknadsaktörer som är etablerade i gemenskapen och som underlättar handeln mellan tredjeländer, riktlinjer på gemenskapsnivå när det gäller förfaranden för att bevilja tillstånd införs och övervakningskraven vid suspensiva tullarrangemang stärkas.
- (7) Förfaranden och krav för export bör utvecklas ytterligare så att kontrollen kan riktas in och koncentreras till de känsligaste narkotikaprekursorerna och det administrativa merarbetet kan minskas genom förenklade förfaranden för export av ämnen i stora. Det erkänns till fullo att systemet med underrättelse före export är effektivt och praktiskt, men en strategi bör utvecklas som syftar till ett fullständigt utnyttjande av systemet.
- (8) För att bemöta de tilltagande problemen med tillverkningen av stimulantia av amfetamintyp bör mekanismerna för att kontrollera importen av de viktigaste syntetiska narkotikaprekursorerna stärkas ytterligare genom gemensamma förfaranden och krav som tillåter kontroller av enskilda försändelser.
- (9) För att marknadsaktörerna skall kunna uppfylla dessa krav bör bestämmelserna om yttre handel med narkotikaprekursorer i möjligaste mån anpassas till bestämmelserna om handel inom gemenskapen med narkotikaprekursorer som helt erhållits, framställts eller övergått till fri omsättning i gemenskapen.
- (10) Med hänsyn till den internationella marknadens krav och förordningens effektivitet bör en enhetlig tillämpning av bestämmelserna säkerställas genom att medlemsstaterna vidtar åtgärder som är jämförbara och strävar åt samma håll.

³ EGT L 357, 20.12.1990, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1232/2002 (EGT L 180, 10.7.2002, s. 5).

- (11) Det ömsesidiga biståndet mellan medlemsstaterna och mellan medlemsstaterna och kommissionen bör förstärkas, framförallt med stöd av rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen⁴.
- (12) I överensstämmelse med proportionalitetsprincipen är det för att förverkliga det grundläggande målet, att hindra avledningen av narkotikaprekursorer för olaglig framställning av narkotika och psykotropiska ämnen, nödvändigt och lämpligt att fastställa regler för en noggrann övervakning av handeln med dessa ämnen mellan gemenskapen och tredjeland. I enlighet med artikel 5 i fördraget går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (13) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁵.
- (14) Förordning (EEG) nr 3677/90 bör därför ändras och för tydlighetens skull ersättas med en ny förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

AVDELNING I

INNEHÅLL OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Denna förordning fastställer regler för övervakning av handeln mellan gemenskapen och tredjeland med narkotikaprekursorer i syfte att hindra avledningen av sådana ämnen och är tillämplig på

- a) all införsel av förtecknade ämnen som inte klassificeras som gemenskapsvaror till gemenskapens tullområde, inbegripet tillfällig förvaring, införsel till en frizon eller frilager, hänförande till ett suspensivt arrangemang och övergång till fri omsättning i den mening som avses i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 19 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁶,
- b) all utförsel av förtecknade ämnen från gemenskapens tullområde, inbegripet utförsel av förtecknade ämnen för vilka det krävs en tulldeklaration och utförsel av förtecknade ämnen från en frizon eller frilager i den mening som avses i förordning (EEG) nr 2913/92.

⁴ EGT L 82, 22.3.1997, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 807/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁵ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁶ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2700/2000 (EGT L 311, 12.12.2000, s. 17).

Artikel 2

I denna förordning avses med

- a) *förtecknat ämne*: varje ämne som upptas i bilagan, även blandningar och naturprodukter som innehåller sådana ämnen, dock ej läkemedel enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG⁷, farmaceutiska preparat, blandningar, naturprodukter och andra preparat som innehåller förtecknade ämnen och som är beredda på ett sådant sätt att dessa ämnen inte lätt kan användas eller utvinnas genom metoder som är lättillämpliga eller ekonomiskt fördelaktiga.
- b) *icke förtecknat ämne*: varje ämne som inte är upptaget i bilagan men beträffande vilket det har fastställts att det används för olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen.
- c) *import*: all införsel av förtecknade ämnen som inte klassificeras som gemenskapsvaror till gemenskapens tullområde, inbegripet tillfällig förvaring, införsel till en frizon eller frilager, hänförande till ett suspensivt arrangemang och övergång till fri omsättning i den mening som avses i förordning (EEG) nr 2913/92.
- d) *export*: all utförsel av förtecknade ämnen från gemenskapens tullområde, inbegripet utförsel av förtecknade ämnen för vilka det krävs en tulldeklaration och utförsel av förtecknade ämnen från en frizon eller frilager i den mening som avses i förordning (EEG) nr 2913/92.
- e) *Verksamhet av mellanhänder*: all verksamhet av finansiell betydelse som går ut på att organisera köp och försäljning eller leveranser av förtecknade ämnen och som utförs av en fysisk eller juridisk person i syfte att nå en överenskommelse mellan två parter eller av en fysisk eller juridisk person som företräder åtminstone en av dessa parter utan att personen har tagit ämnena i besittning eller tagit kontrollen över sådana transaktioner. Denna definition avser också all verksamhet av en fysisk eller juridisk person som är etablerad i gemenskapen vilken rör köp och försäljning eller leveranser av förtecknade ämnen utan att dessa ämnen har förts in i gemenskapens tullområde.
- f) *marknadsaktör*: varje fysisk eller juridisk person som ägnar sig åt import eller export av förtecknade ämnen eller som agerar som mellanhand i sådan verksamhet, inklusive personer som i egenskap av egenföretagare antingen som huvudsyssla eller som bisyssla tulldeklarerar för andra.
- g) *slutgiltig mottagare*: varje fysisk eller juridisk person till vilken de förtecknade ämnena levereras. Denna person kan vara en annan än slutkonsumenten.
- h) *kommittéförfarande*: det förfarande som anges i artikel 32.2.
- i) *Internationella kontrollstyrelsen för narkotika*: den styrelse som upprättats genom narkotikakonventionen 1961, efter ändring genom 1972 års protokoll.

⁷ EGT L 311, 28.11.2001, s. 67.

KAPITEL II

ÖVERVAKNING AV HANDEL

AVSNITT 1

DOKUMENTATION, REGISTER OCH MÄRKNING

Artikel 3

1. All import, export eller verksamhet av mellanhänder som avser förtecknade ämnen skall dokumenteras av marknadsaktörerna med hjälp av tulldokument och affärshandlingar, t.ex. summariska deklARATIONER, tulldeklARATIONER, fakturor, fraktsedlar, transportdokument och andra fraktdokument.

Dessa dokument skall innehålla följande uppgifter:

- a) De förtecknade ämnenas namn såsom dessa anges i bilagan eller, när det gäller blandningar och naturprodukter, deras namn och namnen på alla förtecknade ämnen som de innehåller och som anges i bilagan samt beteckningen ”NARKOTIKAPREKURSORER”.
- b) Mängd och vikt av de förtecknade ämnena och, när det gäller en blandning eller naturprodukt, mängd och vikt och, om möjligt, procentuell andel för alla förtecknade ämnen som ingår i dem.
- c) Namn på och adress till exportören, importören, den slutgiltige mottagaren och mellanhanden.

Dokumentationen får tillhandahållas genom bildmedier eller andra datamedier förutsatt att uppgifterna, när de är läsliga, överensstämmer med dokumentationen till form och innehåll, är tillgängliga när som helst, kan göras läsliga utan dröjsmål och kan analyseras med automatiserade medel.

Artikel 4

Marknadsaktörer som ägnar sig åt import, export eller verksamhet som mellanhänder avseende förtecknade ämnen skall föra register över dessa transaktioner.

Sådana register behöver inte tillhandahållas när de behöriga myndigheterna bedömer att det finns tillräcklig dokumentation.

Artikel 5

Den dokumentation och de register som avses i artiklarna 3 respektive 4 skall bevaras i tre år, räknat från utgången av det kalenderår under vilket transaktionen ägde rum, och skall på begäran hållas tillgängliga för inspektion av de behöriga myndigheterna.

Artikel 6

Marknadsaktörer som ägnar sig åt import, export eller verksamhet som mellanhänder avseende förtecknade ämnen skall förse dessa med etiketter som anger namnet på det förtecknade ämnet såsom detta anges i bilagan eller, när det gäller en blandning eller en naturprodukt, namnet på blandningen eller naturprodukten samt beteckningen "NARKOTIKAPREKURSORER".

AVSNITT 2

TILLSTÅND FÖR OCH REGISTRERING AV MARKNADSAKTÖRER

Artikel 7

1. Med undantag för tulltjänstemän och transportföretag som agerar uteslutande i denna egenskap, skall de marknadsaktörer som ägnar sig åt import, export eller verksamhet som mellanhänder avseende förtecknade ämnen i kategori 1 i bilagan inneha ett tillstånd från den behöriga myndigheten i den medlemsstat i vilken de är etablerade som intygar att de har rätt att utöva denna verksamhet.

Vid bedömningen av om tillstånd skall beviljas skall den behöriga myndigheten beakta den sökandes kompetens och redbarhet.

Bestämmelser om när tillstånd inte krävs, om ytterligare villkor för beviljande av tillstånd och om upprättande av en förlaga för tillstånd får fastställas i enlighet med kommittéförfarandet.

2. Tillståndet får dras in tillfälligt eller återkallas av de behöriga myndigheterna om det finns rimliga skäl att anta att innehavaren inte längre är lämpad att inneha tillstånd eller om de förutsättningar under vilka tillståndet meddelades inte längre är uppfyllda.

Artikel 8

1. Med undantag för tulltjänstemän och transportföretag som agerar uteslutande i denna egenskap, skall de marknadsaktörer som ägnar sig åt import, export eller verksamhet som mellanhänder avseende förtecknade ämnen i kategori 2 i bilagan eller åt export av förtecknade ämnen i kategori 3 i bilagan registrera sig hos de behöriga myndigheterna och fortlöpande hålla dessa myndigheter underrättade om adresserna till de lokaler där de utövar denna verksamhet.

Första stycket gäller inte marknadsaktörer som ägnar sig åt export av vad som i enlighet med kommittéförfarandet skall fastställas som små kvantiteter av de förtecknade ämnena i kategori 3.

2. Bestämmelser om ytterligare fall där registrering inte krävs får fastställas i enlighet med kommittéförfarandet.

Artikel 9

När de förtecknade ämnena införs i gemenskapens tullområde, inbegripet genom tillfällig förvaring, införsel till en frizon eller frilager, eller när de omfattas av gemenskapens förfarande för extern transitering måste de lagliga syftena med exporten i den mening som avses i artikel 12 i FN-konventionen på begäran kunna styrkas.

Hur de lagliga syftena med exporten skall styrkas skall fastställas i enlighet med kommittéförfarandet.

AVSNITT 3

INFORMATIONSSKYLDIGHET

Artikel 10

1. Marknadsaktörerna skall omgående underrätta de behöriga myndigheterna om alla omständigheter, exempelvis ovanliga beställningar och transaktioner avseende förtecknade ämnen, som kan tyda på att sådana ämnen som är avsedda för import, export eller verksamhet av mellanhänder är avsedda för olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen.
2. Marknadsaktörerna skall i sammanfattande form underrätta de behöriga myndigheterna om sin export, import eller verksamhet som mellanhänder på sätt som skall fastställas i enlighet med kommittéförfarandet.

Artikel 11

1. För att underlätta samarbetet mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaten, marknadsaktörerna och den kemiska industrin, i synnerhet vad avser ämnen som inte är förtecknade, skall kommissionen i samråd med medlemsstaterna utarbeta och uppdatera riktlinjer.
2. Riktlinjerna skall särskilt innehålla följande:
 - a) Information om olika sätt att uppmärksamma och rapportera misstänkta transaktioner.
 - b) En regelbundet uppdaterad förteckning över ämnen som inte är förtecknade så att industrin frivilligt kan övervaka handeln med dessa ämnen.
3. De behöriga myndigheterna skall se till att riktlinjerna regelbundet distribueras i överensstämmelse med målen för riktlinjerna.

AVSNITT 4

UNDERRÄTTELSE FÖRE EXPORT

Artikel 12

1. All export av förtecknade ämnen i kategori 1 i bilagan och export av förtecknade ämnen i kategori 2 och 3 i bilagan till vissa mottagarländer, som skall fastställas i enlighet med kommittéförfarandet, skall föregås av en underrättelse före export som de behöriga myndigheterna i gemenskapen skall sända till de behöriga myndigheterna i mottagarlandet i enlighet med artikel 12.10 i FN-konventionen.

Mottagarlandet skall ha 15 arbetsdagar på sig för att svara, varefter exporten får tillåtas av de behöriga myndigheterna i den exporterande medlemsstaten om de behöriga myndigheterna i mottagarlandet inte lämnar några uppgifter som tyder på exporten kan vara avsedd för olaglig framställning av narkotika och psykotropa ämnen.

2. De behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten skall före all export av förtecknade ämnen tillhandahålla de behöriga myndigheterna i mottagarlandet de uppgifter som avses i artikel 14.1.

Den myndighet som tillhandahåller sådana uppgifter skall kräva att myndigheten i det tredjeland som mottar dessa behandlar alla handels-, företags-, affärs- eller yrkeshemligheter konfidentiellt, vilket också gäller sådant handelsbruk som anges i uppgifterna.

AVSNITT 5

EXPORTTILLSTÅND

Artikel 13

1. Export av förtecknade ämnen för vilka det krävs en tulldeklaration, bl.a. export av förtecknade ämnen som förs ut från gemenskapens tullområde efter att ha förvarats i en frizon eller frilager under minst 10 dagar, skall omfattas av exporttillstånd.

Export av förtecknade ämnen i kategori 3 i bilagan skall emellertid endast omfattas av exporttillstånd om det krävs underrättelse före export eller om dessa ämnen exporteras till vissa mottagarländer som skall fastställas i enlighet med kommittéförfarandet.

Om förtecknade ämnen återexporteras inom mindre än 10 dagar från det att de hänförs till ett suspensivt arrangemang behövs inte något exporttillstånd, om marknadsaktören kan styrka att såväl den första exporten som importen till tredjelandet sker i lagliga syften.

2. Exporttillstånd skall utfärdas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat i vilken den person som gör exportdeklarationen, eller för vars räkning denna görs, och som är huvudansvarig för exporten på grund av sitt ekonomiska eller juridiska förhållande till de förtecknade ämnena och mottagaren (exportören), är etablerad.

Artikel 14

1. Ansökningar om exporttillstånd enligt artikel 12 skall åtminstone innehålla följande uppgifter:
 - a) Namn på och adress till exportören, importören i tredjeland och alla andra marknadsaktörer som är involverade i exporten eller försändelsen samt den slutgiltige mottagaren.
 - b) De förtecknade ämnenas namn såsom dessa anges i bilagan eller, när det gäller en blandning eller en naturprodukt, deras namn och 8-siffriga KN-nummer och namnen på alla förtecknade ämnen som de innehåller och som anges i bilagan.
 - c) Mängd och vikt av de förtecknade ämnena och, när det gäller en blandning eller naturprodukt, mängd och vikt och, om möjligt, procentuell andel för alla förtecknade ämnen som ingår i dem.

- d) Uppgifter angående transporten, särskilt planerat datum för avsändning, transportsätt, namn på det tullkontor där tulldeklarationen skall ske samt, om sådan information är tillgänglig vid detta tillfälle, uppgifter om transportmedel, rutt, förmodad gränsövergång ut ur gemenskapens tullområde och gränsövergång in i importlandet.
 - e) I de fall som avses i artikel 19, en kopia av det importtillstånd som utfärdats av mottagarlandet.
2. Beslut som avser en ansökan om exporttillstånd skall fattas inom 15 arbetsdagar från den dag då den behöriga myndigheten finner att en fullständig ansökan föreligger.

Denna tidsperiod skall förlängas om de behöriga myndigheterna, i de fall som avses i artikel 19, är tvungna att göra ytterligare efterforskningar enligt artikel 19 andra stycket.

3. Tillståndet får begränsas till endast ett ämne.

Artikel 15

1. Om uppgifterna beträffande rutt och transportmedel inte har lämnats i ansökan, skall det av exporttillståndet framgå att marknadsaktören skall lämna dessa uppgifter till tullmyndigheten eller annan behörig myndighet vid gränsövergången ut ur gemenskapens tullområde innan försändelsen fysiskt lämnar området. I så fall skall detta anges på exporttillståndet vid utfärdandet.

Om exporttillståndet uppvisas på ett tullkontor i en annan medlemsstat än den där tillståndet har utfärdats, skall exportören på begäran tillhandahålla en bestyrkt översättning av vissa eller alla uppgifter i tillståndet.

2. Exporttillståndet skall uppvisas till stöd för tulldeklarationen när tulldeklarationen sker på det tullkontor som är behörigt att godkänna deklarationen. Tillståndet skall åtfölja försändelsen till det tredjeland som är mottagarland.

Tullkontoret vid gränsövergången ut ur gemenskapens tullområde skall komplettera tillståndet med de uppgifter som avses i artikel 13 och stämpla det.

Artikel 16

Utfärdandet av ett exporttillstånd skall inte hindra eventuellt administrativt eller annat ansvar hos innehavaren av ett sådant tillstånd.

Artikel 17

Exporttillstånd skall inte beviljas om

- a) de uppgifter som har lämnats är ofullständiga,
- b) det finns skälig grund att misstänka att de uppgifter som har lämnats är falska eller oriktiga,
- c) det i de fall som avses i artikel 19 fastställs att import av förtecknade ämnen inte har tillåtits av de behöriga myndigheterna i mottagarlandet,
- d) det finns skälig grund att misstänka att ämnena i fråga är avsedda för olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen.

Artikel 18

Exporttillståndet får dras in tillfälligt eller återkallas av de behöriga myndigheterna när det finns skälig grund att misstänka att ämnena är avsedda för olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen.

Artikel 19

Om gemenskapen och ett tredjeland har kommit överens om att export endast får tillåtas om importtillstånd har utfärdats för ämnena i fråga av de behöriga myndigheterna i det landet, skall kommissionen underrätta de behöriga myndigheterna i medlemsstaten om namnet på och adressen till den behöriga myndigheten i det tredjelandet samt förse dem med all praktisk information detta land lämnat.

De behöriga myndigheterna i medlemsstaten skall försäkra sig om att importtillståndet är äkta, om nödvändigt genom att begära bekräftelse av detta från den behöriga myndigheten i tredjelandet.

Artikel 20

Varorna skall ha lämnat gemenskapens tullområde senast sex månader efter utfärdandet av exporttillståndet. Under särskilda omständigheter får denna tidsfrist på begäran förlängas.

Artikel 21

Förenklade förfaranden för att bevilja exporttillstånd får tillämpas. Sådana förfaranden skall fastställas i enlighet med kommittéförfarandet.

AVSNITT 6

IMPORTTILLSTÅND

Artikel 22

Import av förtecknade ämnen i kategori 1 i bilagan för vilka det krävs ett sådant tillstånd som avses i artikel 7 skall omfattas av importtillstånd.

Importtillstånd skall utfärdas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat i vilken den person som gör tulldeklarationen eller för vars räkning denna görs (importören) är etablerad.

Ytterligare dokumenterade och ekonomiskt försvarbara fall och ytterligare omständigheter vid vilka det krävs importtillstånd får fastställas i enlighet med kommittéförfarandet.

Artikel 23

1. Ansökningar om importtillstånd enligt artikel 22 skall åtminstone innehålla följande uppgifter:
 - a) Namn på och adress till importören, exportören i tredjeland och alla andra marknadsaktörer som är involverade samt den slutgiltige mottagaren.
 - b) De förtecknade ämnens namn såsom dessa anges i bilagan eller, när det gäller en blandning eller en naturprodukt, deras namn och 8-siffriga KN-undernummer och namnen på alla förtecknade ämnen som de innehåller och som anges i bilagan.
 - c) Mängd och vikt av de förtecknade ämnena och, när det gäller en blandning eller naturprodukt, mängd och vikt och, om möjligt, procentuell andel för alla förtecknade ämnen som ingår i dem.
 - d) Uppgifter angående transporten, särskilt dagen och platsen för den planerade importen, metoder samt, om sådan information är tillgänglig, transportmedel.
2. Beslut som avser en ansökan om importtillstånd skall fattas inom 15 arbetsdagar från den dag då den behöriga myndigheten finner att en fullständig ansökan föreligger.
3. Importtillståndet får begränsas till ett ämne.

Artikel 24

Importtillståndet skall åtfölja försändelsen från gränsövergången in i gemenskapens tullområde till importörens eller den slutgiltige mottagarens lokaler.

Importtillståndet skall uppvisas på tullkontoret när de förtecknade ämnena deklarerats för ett tullförfarande.

Om importtillståndet uppvisas på ett tullkontor i en annan medlemsstat än den där tillståndet har utfärdats, skall importören på begäran tillhandahålla en bestyrkt översättning av vissa eller alla uppgifter i tillståndet.

Artikel 25

Importtillstånd skall inte beviljas om

- a) de uppgifter som har lämnats är ofullständiga,
- b) det finns skäligen grund att misstänka att de uppgifter som har lämnats i ansökan är falska eller oriktiga,
- c) det finns skäligen grund att misstänka att de förtecknade ämnena är avsedda för olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen.

Artikel 26

Importtillståndet får dras in tillfälligt eller återkallas av de behöriga myndigheterna när det finns skäligen grund att misstänka att ämnena är avsedda för olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen.

Artikel 27

Varorna skall ha anlänt till gemenskapens tullområde senast sex månader efter utfärdandet av importtillståndet. Under särskilda omständigheter får denna tidsfrist på begäran förlängas.

KAPITEL III

DE BEHÖRIGA MYNDIGHETERNAS BEFOGENHETER

Artikel 28

1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 12-27 samt punkterna 2 och 3 i den här artikeln skall de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat förbjuda införsel av förtecknade ämnen till gemenskapens tullområde eller deras utförsel från det, om det finns skälig grund att misstänka att ämnena är avsedda för olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen.
2. De behöriga myndigheterna skall kvarhålla eller tillfälligt avvakta med frisläppandet av de förtecknade ämnena under den tid som är nödvändig för att kontrollera de förtecknade ämnenas art eller för att följa reglerna i den här förordningen.
3. För att säkerställa en korrekt tillämpning av denna förordning skall varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att de behöriga myndigheterna bl.a. skall kunna
 - a) inhämta uppgifter om alla beställningar eller transaktioner i vilka förtecknade ämnen ingår,
 - b) få tillträde till marknadsaktörernas affärslokaler för att skaffa bevis på oegentligheter.
4. För att förebygga särskild risk för avledning i frizoner och på andra känsliga områden, t.ex. lager, skall medlemsstaterna se till att övervakningen av varje led av verksamheten på dessa områden är effektiv och inte mindre rigorös än den som utförs på övriga delar av deras tullområde.
5. De behöriga myndigheterna får ta en avgift av marknadsaktörerna för utfärdande av tillstånd och registrering. Sådana avgifter skall tas ut på ett sätt som inte är diskriminerande och de får inte överstiga kostnaderna för att behandla ansökan.

KAPITEL IV

ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel 29

Vid tillämpningen av denna förordning skall, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 32, bestämmelserna i förordning (EG) nr 515/97 gälla i tillämpliga delar. Varje medlemsstat skall till övriga medlemsstater och till kommissionen meddela namnet på de behöriga myndigheter som utsetts att vara förbindelselänk enligt artikel 2.2 i den förordningen.

KAPITEL V

GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER OCH ÄNDRINGAR

Artikel 30

Utöver de genomförandebestämmelser som anges i den här förordningen, skall alla bestämmelser som behövs för förordningens genomförande, särskilt vad avser formulär för export- och importtillstånd samt närmare bestämmelser om deras användning, antas i enlighet med kommittéförfarandet.

Artikel 31

Bilagan till denna förordning skall ändras i enlighet med kommittéförfarandet för att beakta eventuella ändringar i bilagan till FN-konventionen.

Artikel 32

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté för narkotikaprekursorer (nedan kallad ”kommittén”).
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.
3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 33

Medlemsstaterna skall fastställa reglerna för påföljder vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkra att bestämmelserna följs. Påföljderna skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen och skall utan dröjsmål anmäla varje senare ändring av dem.

Artikel 34

De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat skall åtminstone årligen meddela kommissionen alla relevanta uppgifter om genomförandet av de övervakningsåtgärder som föreskrivs i denna förordning, förtecknade ämnen som används för olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen, metoder för avledning och olaglig framställning samt den lagliga handeln med och användningen och behovet av dessa ämnen.

På grundval av dessa uppgifter skall kommissionen i samråd med medlemsstaterna bedöma hur effektiva reglerna i denna förordning är och i enlighet med artikel 12.2 i FN-konventionen utarbeta en årlig rapport som skall föreläggas Internationella narkotikakontrollstyrelsen.

Artikel 35

Kommissionen skall på gemenskapens vägnar ta ställning till ändringar av tabellerna I och II i bilagan till FN-konventionen.

Artikel 36

Förordning (EEG) nr 3677/90 skall upphöra att gälla den [...]

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall tolkas som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 37

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det skall tillämpas från och med den 1 juli 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel [...]

*På rådets vägnar
Ordförande*

BILAGA

Förtecknade ämnen Kategori 1

Ämne	KN-beteckning (om annan)	KN-nr	CAS-nr ⁸
1-fenyl-2-propanon	Fenylaceton	2914 31 00	103-79-7
N-Acetylantranilsyra	2-Acetamidobensoesyra	2924 23 00	89-52-1
Isosafrol (cis + trans)		2932 91 00	120-58-1
3,4-Metylendioxyfenylpropan-2-on	1-(1,3-Bensodioxol-5-yl)propan-2-on	2932 92 00	4676-39-5
Piperonal		2932 93 00	120-57-0
Safrol		2932 94 00	94-59-7
Efedrin		2939 41 00	299-42-3
Pseudoefedrin		2939 42 00	90-82-4
Norefedrin		ex 2939 49 00	14838-15-4
Ergometrin		2939 61 00	60-79-7
Ergotamin		2939 62 00	113-15-5
Lysergsyra		2939 63 00	82-58-6
De stereoisomeriska formerna av de ämnen som förtecknas i denna kategori, under förutsättning att de inte är katin ⁹ , om förekomst av sådana former är möjlig.			
Salterna av de ämnen som förtecknas i denna kategori, om förekomst av sådana salter är möjlig och under förutsättning att de inte är katinsalter.			

⁸ CAS-numret är "the Chemical Abstracts Service Registry Number", vilket är en unik numerisk identifierare som är specifik för varje ämne och dess struktur. CAS-numret är specifikt för varje isomer och för varje salt av varje isomer. Det är underförstått att CAS-numren för salterna av de ämnen som förtecknas ovan kommer att skilja sig från de angivna.

⁹ Även benämnt (+)-norpseudoefedrin, KN-nummer 2939 43 00, CAS-nummer 492-39-7.

Kategori 2

Ämne	KN-beteckning (om annan)	KN-nr ¹⁰	CAS-nr ¹¹
Ättiksyreanhydrid		2915 24 00	108-24-7
Fenylättiksyra		2916 34 00	103-82-2
Antranilsyra		2922 43 00	118-92-3
Piperadin		2933 32 00	110-89-4
Kaliumpermanganat		2841 61 00	7722-64-7
Salterna av de ämnen som förtecknas i denna kategori, om förekomst av sådana salter är möjlig.			

Kategori 3

Ämne	KN-beteckning (om annan)	KN-nr 1	CAS-nr 2
Saltsyra	Väteklorid	2806 10 00	7647-01-0
Svavelsyra		2807 00 10	7664-93-9
Toluen		2902 30 00	108-88-3
Etyleter	Dietyleter	2909 11 00	60-29-7
Aceton		2914 11 00	67-64-1
Metyletylketon	Butanon	2914 12 00	78-93-3
Salterna av de ämnen som förtecknas i denna kategori, om förekomst av sådana salter är möjlig och under förutsättning att de inte är salter av saltsyra och svavelsyra.			

¹⁰ EGT L 290, 28.10.2002, s. 1.

¹¹ CAS-numret är "the Chemical Abstracts Service Registry Number", vilket är en unik numerisk identifierare som är specifik för varje ämne och dess struktur. CAS-numret är specifikt för varje isomer och för varje salt av varje isomer. Det är underförstått att CAS-numren för salterna av de ämnen som förtecknas ovan kommer att skilja sig från de angivna.